

A la Comissió d'Economia i Hisenda

Josep Garganté i Closa, en la seva qualitat de regidor del grup municipal de la CUP Capgirem Barcelona a l'Ajuntament de Barcelona, actuant en el seu nom i representació, manifesta:

En els darrers anys, sota el paraigua de la crisi econòmica, la concentració de capital en poques mans ha anat en augment i, en paral·lel, també ho ha fet la polarització social.

Que els rics són cada dia més rics i els pobres cada dia més pobres no és un mer ni és una casualitat. La constant apropiació de recursos públics per part de grans empreses i conglomerats transnacionals ha arribat a cotes sense precedents.

La usura amb el deute públic, el rescat bancari, el frau fiscal i l'evasió legal, que no legítima, d'impostos, els sobre costos d'obres o els projectes faraònics són alguns dels exemples del que ha estat un constant saqueig de recursos públics, que han transferit de forma massiva el capital públic a butxaques privades. O el que és el mateix: retallar en sanitat, educació o serveis socials per seguir engreixant les butxaques d'una minoria.

A la nostra ciutat aquesta situació s'ha vist agreujada arran de la substitució massiva del teixit productiu per l'economia especulativa i el monocultiu del turisme, amb la consegüent destrucció d'ocupació en condicions laborals superiors a les que tenen avui dia a l'entorn del turisme, generant una enorme precarització de les condicions de treball.

El model de col·laboració públic-privat o de gestió mixta del turisme, és un paradigma fals. El patrimoni comú sobre el qual es desenvolupa l'atracció turística és per definició de caràcter públic. L'empresa privada turística fonamenta el seu negoci sobre l'atractiu turístic pel seu propi i exclusiu benefici.

El problema, per tant, no és la governabilitat del turisme, sinó llur caràcter massiu-especulatiu i la incidència negativa sobre les veïnes.

Al nostre grup municipal tenim molt clar que el marge d'actuació municipal és limitat. En primer lloc, l'Estat espanyol és enormement restrictiu amb l'autonomia local, una pulsio centralitzadora que ha anat augmentant progressivament en detriment de la descentralització tant autonòmica com local. Així doncs, els límits competencials de l'Ajuntament són molt estrets, per exemple, en matèria tributària i, per tant, pel que fa als ingressos.

Per altra part, la Generalitat no ha previst, pel que fa als impostos en els quals té competència, com la taxa turística, que els municipis puguin regular, per exemple un

recàrrec sobre aquest o bé altres formes de participació i recaptació de l'impost.

Finalment, cal no perdre de vista que en el marc del capitalisme i la Unió Europea no és possible fer una política real de redistribució de la feina i de la riquesa, cosa que només es pot fer des del qüestionament radical de la propietat privada dels mitjans de producció i servei.

No obstant tots els límits de les institucions burgeses, que coneixem prou bé, encara hi ha mesures i polítiques fiscals que es poden dur a terme per tal de contribuir a una millor redistribució de la riquesa. En concret, les taxes poden aplicar-se durant tot l'any vigent i és per aquest motiu que realitzem la següent

Proposició

La Comissió,d'Economia i Hisenda acorda modificar les ordenances fiscals per tal d'incloure-hi:

1. Una taxa per la utilització de l'espai públic en visites turístiques guiades.
2. Una taxa per utilitzar la via pública en el lloguer de bicicletes i altres vehicles de mobilitat personal.
3. Una taxa per l'ocupació de voreres i espai públic en general quan s'hi formen cues d'accés a recintes de concurrència pública (Sagrada Família, La Pedrera, Camp Nou, discoteques, etc.).
4. Una taxa per l'ús dels espais reservats per aparcaments d'autocars, gravant l'activitat i ús privatiu, així com regulant el nombre d'autocars turístics en determinades zones de la ciutat.

Josep Garganté i Closa

A 10 d'abril de 2017, Barcelona (Països Catalans)
